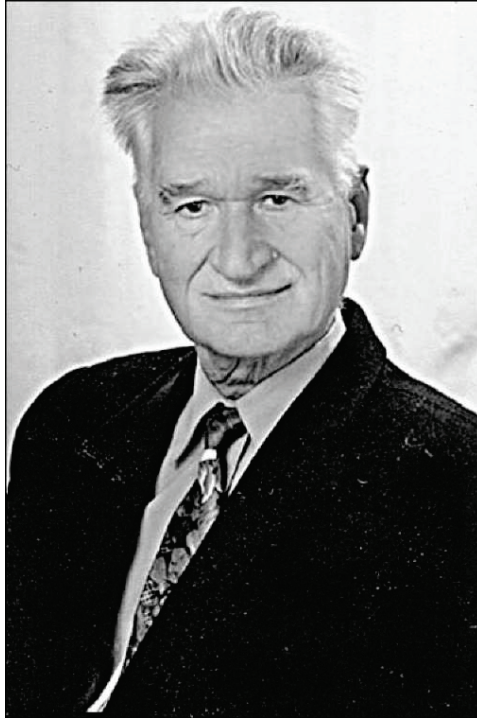

Професору М.Ф. ДРУКОВАНОМУ – 80 РОКІВ

Надзвичайно талановита людина, вірний син українського народу, видатний науковець, доктор технічних наук Михайло Федорович Друкований цього року святкує свій ювілей. Більше 50 років свого життя Михайло Федорович присвятив науково-педагогічній роботі, 12 років працював в Інституті геотехнічної механіки АН України на посадах завідувача лабораторії, завідувача відділом та першим заступником директора інституту. У 1975 році М. Ф. Друкований заснував будівельний факультет при Вінницькому політехнічному інституті, якому віддав 33 роки свого життя. У Вінницькому національному технічному університеті працював на посадах професора, завідувача кафедри, декана факультету, заступника директора з наукової роботи Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання. Автор 340 наукових праць, в тому числі довідників і підручників. На його ім'я видано 56 авторських свідоцтв, в тому числі 10 патентів на корисну модель України. Наукова школа стверена професором Друкованим підготувала 5 докторів технічних наук та 56 кандидатів наук.

На теперішній час М. Ф. Друкований є головою Науково-технічної спілки будівельників України, академіком Академії будівництва України, членом президії і головою Вінницького відділення Академії будівництва України, академіком Української академії наук та керівником Вінницької обласної організації ГРОНУ. В 1999 році Американським біографічним інститутом визнаний людиною року, в 2000 р. Оксфордським університетом – людиною другого тисячоліття.

Поюначому підтягнутий, з пронизливим гострим поглядом, швидкий у рухах, він і сьогодні у свої 80 років випромінює неабияку енергію та завзяття. Нині Михайло Федорович викладає на кафедрі процесів та обладнання переробних і харчових виробництв Вінницького національного аграрного університету. Як завжди, переповнений ідеями, які разом із захопленими студентами втілює в життя.

М. Ф. Друкований походженням зі славного гайдамацького роду, що здавна відомий на Брацлавщині, яка до останнього тримала спротив зазіханням Катерини II. Тож сила духу і

нескоримість перейшли до нього з генами. Непростим було дитинство та повоєнні роки. На четвертий день війни його з матір'ю та сестрою відправили в евакуацію до далекого Саратова, а потім і Воронежа. Пішки крізь лінію фронту добиралися вони в тил. Батька, що залишився в селі, розстріляли фашисти. Не витримала поневірянь та бід і матінка, яка померла від виснаження та нещастя. Так він з сестрою і залишилися удвох на чужині. Коли дізналися, що Україну звільнено, вирішили самотужки добиратися на Батьківщину. Уявіть, як нестерпно важко було двом підліткам подолати таку далеку, небезпечну подорож. Але поклик рідної землі виявився дужчим. На ноги їх піднімав дідусь Дмитро Максимович та тітка (батькова сестра). Виховували у кращих традиціях української сім'ї – працелюбними, слухняними, беручкими до роботи. Але за щоденними сільськими клопотами не забував Михайло і про навчання – Краснецьку школу закінчив з відзнакою і вирушив вступати до Дніпропетровського гірничого інституту. Окрім цікавості та бажання знайти гарну професію, «спокусився» і високою стипендією, адже мав і сам прогодуватись, і сестру підтримати. Ось так і розпочався його шлях у науку.

Побачивши здібності, запропонували навчання в аспірантурі, а згодом запросили на роботу в Академію Наук України, в Інститут геотехнічної механіки, де «дослужився» до першого заступника директора. Тоді у Дніпропетровську була сформована потужна наукова база, займались засекреченими випробуваннями, пов'язаними з теорією і практикою вибуху. Наукові напрацювання збагатили космічну, військову та промислову потужність країни.

Свого часу М. Ф. Друкований працював з такими вченими-світилами як Келдиш, Лаврент'єв та іншими. По роботі неодноразово доводилось перетинатись із майбутнім нашим президентом Л. Кучмою, який працював на «Південмаші». У Дніпропетровську пробув до 1974 року. А потім повернувся на рідну Вінниччину.

Довго відпочивати не довелося. Тоді саме на часі стояло питання підготовки фахових будівельників – країна зводилась високимитемпами, вистачало і житлового, і промислового будівництва. Тому було прийнято рішення створити будівельний факультет при Вінницькому політехнічному інституті. За 33 роки, що тут працював Михайло Федорович, підготовлено тисячі кадрів. Чи не вперше у Союзі долучали студентів до реального будівництва, чергуючи з семестрами теорії. Серед колишніх випускників М. Ф. Друкованого можна назвати першого заступника голови обласної ради Ігоря Кревського і заступника голови облдержадміністрації Романа Аксельрода.

Сьогодні науковий інтерес професора Друкованого спрямований на проблеми альтернативних, енергозберігаючих технологій. Зокрема, розроблена біодизельна установка для виробництва відновлювального виду палива – біодизеля. Вже виготовлено кілька таких установок і планується запровадити їх у виробництво. Не припиняються розробки щодо біогазу та органічних біологічних добрив. Цими питаннями М. Ф. Друкований буквально «хворіє» і не шкодує сил і часу, щоб просувати ідею енергозберігаючих технологій.

Професор Друкований шанує і популяризує здоровий спосіб життя, не палить, намагається бути фізично активним, захоплюється фітотерапією. Закликає людей бути ближчими до природи, до всього натурального, зрештою, до традицій. В них закладена споконвічна мудрість нашого народу і рецепти здоров'я. Сам М. Ф. Друкований мешкає у приватному будинку і не лінується утримувати власний сад-город. З особливою пошаною ставить до українського женьшеню – калгану козацького, має чудову лікарську настоянку з трав, яку незабаром запатентує.

Усе своє життя Михайло Федорович поклав на розбудову благополуччя, наукової моці нашої держави.

Колектив інституту будівництва вітає Вас з ювілеєм, бажаємо здоров'я, наснаги і многая літа.